

RIPPI ASKEL ASKELEELTA

”Nouse ja käy – sinun syntisi annetaan anteeksi” (Mark. 2:9)

SINÄ | PAPPI

1

Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen.

Samalla teet ristin merkin

Jumala, joka valaisee meidän sydämemme, antakoon sinun tunnustaa syntisi vilpittömästi ja hänen armoonsa luottaen.

2

Ripittäydyin viimeksi...

Sano suunnilleen, jos et muista.

Tunnustan Jumalalle ja sinulle, isä, että olen tehnyt seuraavia syntejä...

Sitten kerro syntisi yksinkertaisesti ja vilpittömästi

3

Ilmaise katumuksesi sanomalla esimerkiksi:

Jeesus Kristus, Jumalan Poika, ole minulle syntiselle armollinen.

...
Pappi antaa joitain neuvoja
Sitten hän antaa sinulle katumustyön, joka on yleensä lausua jokin rukous

4

Sitten pappi lausuu Jeesuksen nimessä:

5

... Ja minä päästän sinut synneistäsi Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen.

Lopuksi hän kannustaa sinua menemään Herran rauhassa, koska Jumala on antanut sinulle syntisi anteeksi.

Rippi on tilaisuus pyytää Jumalalta anteeksi ja kokea hänen rakkautensa. Ennen rippiä vietä hetki aikaa miettien ja muistellen, millä tavoin olet toiminut väärin Jumalaa, muita tai itseäsi kohtaan, ja miten voisit elää paremmin kristittyinä.

Rippi on mahdollisuus avautua Jumalan uudistavalle voimalle. Seuraavat kysymykset auttavat sinua miettimään, mihin voisit tarvita hänen armoaan.

Olenko elänyt uskoani iloisesti ja aktiivisesti, vai olenko hylännyt sen tai laiminlyönyt sitä? Olenko elänyt rohkeasti kristittyinä, vai olenko häpeillyt uskoani?

Olenko vaalinut uskoni kasvamista (esim. rukoilemalla, Raamattua lukemalla ja messuun osallistumalla)? Vai olenko leikitellyt taikauskaisilla asioilla tai epäkristillisellä hengellisyydellä tai henkisyydellä?

Olenko osallistunut messuun mahdollisuuksieni mukaan sunnuntaisin ja juhlapyhinä? Olenko käynyt kommuuniolla kiitollisesti? Olenko joskus vastaanottanut ehtoollisen käymättä ripillä, vaikka tiesin tehneeni jotain vakavaa syntiä?

Olenko ollut kärsimätön, vihainen tai kateellinen? Olenko hautonut sisälläni kaunaa tai kieltäytynyt antamasta anteeksi?

Olenko aina kunnioittanut muita, vai olenko suhtautunut heihin ylenkatsovasti tai arvostelevasti? Olenko toiminut sanoin tai teoin ilkeästi tai väkivaltaisesti?

Olenko suojellut ja puolustanut ihmiselämää kaikissa olosuhteissa? Vai olenko osallistunut aborttiin, eutanasiaan tai muuhun elämää tuhoavaan toimintaan tai kannustanut muita sellaiseen?

Olenko puhunut muista pahaa tai osallistunut juoruiluun jonkun muun selän takana?

Olenko käyttänyt kohtuuttomasti alkoholia tai ottanut huumeita?

Olenko suhtautunut omaan ja muiden seksuaalisuuteen arvokkaasti ja kunnioittavasti, vai olenko puhunut tai toiminut siveettömästi? Olenko katsel-

lut pornografisia kuvia tai videoita? Olenko tehnyt epäpuhtaita tekoja yksin tai jonkun muun kanssa? Olenko jonkun kanssa avioliiton kaltaisessa suhteessa, vaikka emme ole naimisissa?

Jos olen naimisissa: asetanko avioliiton ja rakkauten puolisoani kohtaan muiden asioiden edelle? Olenko pitänyt huolta lapsistani fyysisesti ja henkisesti? Olenko avoin uuden elämän lahjalle?

Olenko työskennellyt kunnolla, vai antanut periksi laiskuudelle? Annanko työn viedä liikaa aikaa ja energiaa, jota minun tulisi omistaa perheelleni ja ystäväilleni?

Olenko yrittänyt elää nöyrästi totuudessa, vai olenko ollut ylpeä tai itsekeskeinen ajatuksissani tai sanoissani?

Olenko ollut antelias köyhiä ja muita puutteenalaisia kohtaan? Olenko tuhlanut rahaa turhuuksiin ja ylellisyyksiin, unohtaen vastuuni muista ja myös kirkkoni tarpeista?

Olenko aina ollut totuudenmukainen, vai olenko langennut valheisiin esimerkiksi päästäkseni vähemmällä tai saadakseni itseni näyttämään tärkeältä?

Olenko kunnioittanut muiden omaisuutta, vai olenko varastanut jotain tai vahingoittanut muiden omaisuutta?

Yritänpö auttaa muita elämään hyvin, vai olenko jollain tavalla kannustanut heitä pahaan?

Yritänpö olla johdonmukainen kristitty? Autanko muita sanoillani ja esimerkilläni, jotta hekin saisivat uskon ja ikuisen elämän lahjan? Vai ovatko ajatuksetni ja tekoni itsekeskeisiä ja turhamaisia?

Kerro ripissä rohkeasti kaikki mitä huomaat, vaikka jokin asia hävettäisi. Kaikki vakavat synnit pitää tunnustaa, jotta Jumala voisi antaa anteeksi. Vähäpätöisiä asioita ei tarvitse välttämättä mainita, mutta niidenkin kertominen on hyödyllistä, sillä se antaa meille uutta voimaa jatkaa matkaa.

Älä huolestu, vaikka usein lankeaisit samoihin synteihin. Pyhyys ei ole virheettömyyttä, vaan sitä että aina nousee ylös ja katsoo taas eteenpäin. Luota, että Jumala haluaa yhä uudelleen ottaa syntisi pois, vahvistaa sinua ja tuoda sieluusi iloa ja rauhaa.